

wyższa się z urzędu żołnierzom zwolnionym ze służby wojskowej przed dniem 1 lipca 1958 r. w ten sposób, że za podstawę wymiaru tych rent przyjmuje się miesięczne uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym, jakie przysługiwałyby tym żołnierzom na zajmowanym stanowisku służbowym według stawek obowiązujących w dniu 1 lipca 1958 r.

2. W sposób określony w ust. 1 podwyższa się również renty rodzinne dla członków rodzin pozostałych po żołnierzach zmarłych przed dniem 1 lipca 1958 r. oraz po zmarłych rencistach i inwalidach, którzy zostali zwolnieni ze służby wojskowej przed tym dniem.

§ 2. 1. Renty za wysługę lat i renty inwalidzkie przyznane na podstawie ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 12, poz. 70) podwyższa się z urzędu:

- 1) funkcjonariuszom Milicji Obywatelskiej zwolnionym ze służby przed dniem 1 stycznia 1958 r. w ten sposób, że za podstawę wymiaru tych rent przyjmuje się miesięczne uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami i równowartością świadczeń w naturze o charakterze stałym, jakie przysługiwałyby tym funkcjonariuszom na zajmowanym stanowisku służbowym według stawek obowiązujących w dniu 1 stycznia 1958 r.,
- 2) funkcjonariuszom Służby Więziennej zwolnionym ze służby przed dniem 1 kwietnia 1958 r. w ten sposób, że za podstawę wymiaru tych rent przyjmuje się miesięczne uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami i równowartością świadczeń w naturze o charakterze stałym, jakie przysługiwałyby tym funkcjonariuszom na zajmowanym

stanowisku służbowym według stawek obowiązujących w dniu 1 kwietnia 1958 r.

2. W sposób określony w ust. 1 podwyższa się również renty rodzinne dla członków rodzin pozostałych po:

- 1) funkcjonariuszach Milicji Obywatelskiej zmarłych przed dniem 1 stycznia 1958 r. oraz po zmarłych rencistach i inwalidach, którzy zostali zwolnieni ze służby przed tym dniem,
- 2) funkcjonariuszach Służby Więziennej zmarłych przed dniem 1 kwietnia 1958 r. oraz po zmarłych rencistach i inwalidach, którzy zostali zwolnieni ze służby przed tym dniem.

§ 3. Renty podwyższone w myśl §§ 1 i 2 wypłaca się od dnia 1 stycznia 1968 r.

§ 4. Renty podwyższone w myśl §§ 1—3 obejmują:

- 1) kwoty dodatku określonego w uchwale nr 105 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie przyznania dodatku do rent (Monitor Polski Nr 25, poz. 125),
- 2) kwoty podwyższające renty, określone w zarządzeniu Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 18 września 1963 r. w sprawie podwyższenia rent i dodatków do rent (Monitor Polski Nr 73, poz. 367).

§ 5. Renty przyznawane w myśl przepisów wymienionych w § 1 ust. 1 i w § 2 ust. 1 na podstawie wniosków zgłoszonych po dniu 31 grudnia 1967 r. obejmują również kwoty dodatku i podwyżki przewidzianych w przepisach, o których mowa w § 4.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1968 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

19

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 13 stycznia 1968 r.

w sprawie produkcji wyrobów ciastkarskich.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 34, poz. 244), § 1 zarządzenia nr 231 Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 1957 r. w sprawie przekazania Ministrowi Handlu Wewnętrznego niektórych uprawnień Prezesa Rady Ministrów (Monitor Polski Nr 98, poz. 570) i § 1 zarządzenia nr 249 Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1960 r. w sprawie przekazania Ministrowi Handlu Wewnętrznego uprawnień do wydawania przepisów dotyczących produkcji pieczywa (Monitor Polski Nr 94, poz. 419) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie dotyczy wyrobów ciastkarskich produkowanych przez jednostki gospodarki uspołecznionej oraz jednostki gospodarki nie uspołecznionej.

2. Przez określenie „wyroby ciastkarskie” rozumie się wyroby objęte normą branżową „BN-67/8070-01. Klasyfikacja wyrobów ciastkarskich” oraz normą branżową „BN-67/8070-02. Wyroby i półprodukty ciastkarskie. Nazwy i określenia”, których okres wartości konsumpcyjnej waha się w granicach od 1 do 30 dni od daty wyprodukowania.

§ 2. 1. Wyroby ciastkarskie przeznaczone do obrotu mogą być produkowane wyłącznie według uprzednio ustalonych receptur.

2. Receptury sporządza producent. Każda receptura powinna być podpisana przez producenta lub osobę przez niego upoważnioną.

3. Receptury powinny określać skład surowcowy, wydajność, straty produkcyjne oraz zawierać opis procesu technologicznego; receptury na półprodukty powinny ponadto określać wskaźniki fizyko-chemiczne.

4. Receptury ustalane przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej mogą nie zawierać wskaźników fizyko-chemicznych.

§ 3. 1. Receptury powinny być oznaczone przez producenta numerem kolejnym i objęte ewidencją prowadzoną przez producenta. Ewidencja receptur powinna obejmować numer receptury, nazwę wyrobu, pochodzenie receptury, datę wprowadzenia i wycofania z produkcji wyrobu objętego recepturą.

2. W razie zaniechania produkcji wyrobu według określonej receptury, receptura na taki wyrób powinna być prze-

chowywana przez okres właściwy dla przechowywania dokumentów rozliczeniowych (odcinków paragonowych).

§ 4. 1. Zużycie surowców w wyrobach ciastkarskich jednorodnych może ulegać odchyleniom do 2% w stosunku do ilości ustalonych w recepturach.

2. Stosunek ilościowy poszczególnych półproduktów w wyrobach ciastkarskich łączonych może ulegać odchyleniom do 5% w stosunku do ilości ustalonych w recepturach.

3. Stosowanie barwników, aromatów i innych surowców przy produkcji wyrobów ciastkarskich powinno odbywać się zgodnie z przepisami rozporządzenia z dnia 22 marca 1928 r. o dozorcze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. z 1928 r. Nr 36, poz. 343, z 1934 r. Nr 110, poz. 977, z 1939 r. Nr 54, poz. 342, z 1946 r. Nr 5, poz. 44 i z 1949 r. Nr 42, poz. 311).

§ 5. 1. Wyroby ciastkarskie mogą być sprzedawane na sztuki i na wagę.

2. Tolerancja wagi poszczególnych sztuk nie może przekraczać 10% z zastrzeżeniem, że średnia arytmetyczna waga jednej sztuki nie powinna być mniejsza od deklarowanej.

3. Średnią arytmetyczną wagę jednej sztuki wyrobu ustala się:

- 1) przy wyrobach o gramaturze od 30 do 100 g włącznie — na podstawie wagi 30 sztuk określonego wyrobu,
- 2) przy wyrobach o gramaturze powyżej 100 g — na podstawie wagi 10 sztuk określonego wyrobu.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie w ciągu sześciu miesięcy od daty ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: *E. Sznajder*

20

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 22 grudnia 1967 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie wysokości opłat za niektóre świadczenia zakładów społecznych służby zdrowia.

Na podstawie § 7 ust. 1 uchwały nr 55 Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1961 r. w sprawie cen na usługi wykonywane dla ludności (Monitor Polski Nr 26, poz. 123) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 4 lutego 1960 r. w sprawie wysokości opłat za niektóre świadczenia zakładów społecznych służby zdrowia (Monitor Polski z 1960 r. Nr 16, poz. 81, z 1963 r. Nr 84, poz. 407 i z 1966 r. Nr 42, poz. 217) wprowadza się następującą zmianę:

w § 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Opłaty za świadczenia z zakresu opieki zdrowotnej zamkniętej wynoszą dziennie:

- 1) w szpitalach klinicznych i działach klinicznych instytutów naukowych 60.— zł,

- 2) w szpitalach wojewódzkich i miejskich oraz na oddziałach dla chorych leżących w stacji pogotowia ratunkowego lub przychodni 57.— zł,
- 3) w szpitalach powiatowych i rejonowych 41,50 zł,
- 4) w sanatoriach rehabilitacyjnych dla dzieci i młodzieży 41,50 zł,
- 5) w izbach chorych i izbach porodowych 31.— zł,
- 6) w zakładach dla nerwowo i psychicznie chorych 20.— zł.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1968 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

21

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 22 grudnia 1967 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie opłat za świadczenia zakładów lecznictwa uzdrowiskowego prowadzonych przez państwowe przedsiębiorstwa uzdrowiskowe.

Na podstawie § 7 ust. 1 uchwały nr 55 Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1961 r. w sprawie cen na usługi wykonywane dla ludności (Monitor Polski Nr 26, poz. 123) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecz-

nej z dnia 6 sierpnia 1966 r. w sprawie opłat za świadczenia zakładów lecznictwa uzdrowiskowego prowadzonych przez państwowe przedsiębiorstwa uzdrowiskowe (Monitor Polski Nr 42, poz. 218) załącznik nr 3 otrzymuje następujące brzmienie: